

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200248
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419200248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpeného: JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému : Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX Q., o zaplatenie 180,62 eura a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 10Csp/28/2019-33 zo dňa 24.07.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. zamietol žalobu a vo výroku II. nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

2. Citoval ustanovenia § 1 ods. 2 a 8, § 9 ods. 1 a 2 písm. f),g),i) a j) § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení iných zákonov, § 40 ods. 3, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 2, § 52 ods.1 až 4 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Zmluva č. XXXXXXXXXXXX označená ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, posudzovaná v súdnej veci, uzatváraná žalobcom so žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Z tvrdení žalobcu a z prehľadu platieb na čl. 14 spisu zistil, že žalovaný doposiaľ zaplatil na nároky zo zmluvy sumu 701,38 eura. Súd prvej inštancie preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V danom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Konštatoval, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť uvedené v zmluve, čo znamená, že musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej strán a to odhliadnuc od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené iba v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovaným a na ktoré písomne nereagoval akceptáciou tohto návrhu (opak žalobca nepreukázal), pričom v samotnej ním podpísanej zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nemohol prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca či už splatnosť mesačnej splátky alebo termín konečnej splatnosti úveru bola zachovaná spomínaným oznámením.

Preto veriteľovi z úveru vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému reálne poskytnutej sumy, t.j. 667 eur. A keďže celú túto sumu už žalovaný úhradami pred podaním žaloby veriteľovi vrátil, jeho dlh zanikol splnením, pričom za nedôvodný považoval súd prvej inštancie aj nárok na zmluvnú pokutu a úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že ani údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (690,-eur) nepovažuje za správny, čo v zmysle § 9 ods.2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. o je ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobe nevyhovel ani v časti zaplatenia zmluvnej pokuty o ktorej žalobca tvrdil, že nárok na jej úhradu mu vznikol v dôsledku omeškania žalovaného v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v článku 8 bod 8.1 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednanie alebo ho vylúčiť považoval za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie sumy 32,21 eur titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ani tento nárok súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodný.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Tvrdenia súdu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme považoval za nedôvodné. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údají RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ak by žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou hodnotou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že pokiaľ ide termín konečnej splatnosti zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to: - Určenie podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok - Spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4,5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázal tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo vec C-42/15konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Je toho názoru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. značka 3Cdo/146/2017 nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie, toho aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej

amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Namietal rozhodnutie súdu aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka jeho vykonávacieho predpisu (§ 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednaní. Dohoda predstavovala fakultatívne dojednaní, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údajá, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Na základe uvedených skutočností preto žalobca podal proti označenému rozsudku odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. napadnutý rozsudok zmenil a podanej žalobe vyhovel.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Poukázal na to, že poberá invalidný dôchodok vo výške 255 eur. Náklady na elektrinu, lieky a celkovo živobytie mu neumožňujú zaplatiť celú dlžnú sumu. Môže ju zaplatiť v splátkach vo výške 15 eur.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola žalovaným ako dlžníkom podpísaná dňa 02.07.2014 a žalobcom ako veriteľom dňa 07.07.2014. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 690 eur, so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach vo výške 24,50 eura, RPMN za úver bola 20,92 %, ročná úroková sadzba 18,05 %. Žalobca priložil k uvedenej úverovej zmluve Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a Zmluvné dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o.

11. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie preto správne vec právne posúdil, keď na predmetný prípad aplikoval predovšetkým ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd navyše poukazuje aj na to, že žalobca v podanom odvolaní nenamietal spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajá o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ). Termín konečnej splatnosti v Zmluve uvedený nie je a

tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v Zmluve je uvedený len počet splátok, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmy dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

13. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalobcu, pričom Zmluva je podpísaná tak veriteľom ako dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov. Predmetné oznámenie má len charakter informácie veriteľa o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany navrhovateľa, teda nie je súčasťou Zmluvy.

14. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čl. 7.1 písm. g) Zmluvných dojednaní - Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT, s. r. o., pretože žiadne zmluvné dojednanie nemôže byť považované za platné, pokiaľ nerešpektuje ZoSÚ, ktorý vyžaduje písomnú formu, t. j. aj podpis na zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda aj vo vzťahu k dojednaniám, ktoré sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čo sa v danom prípade nestalo. Bez tohto podpisu dlžníka - žalovaného tento dokument možno považovať len za jednostranný právny úkon.

15. Žalovaný o obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania zmluvy (02.07.2014) nemal vedomosť. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v danom prípade teda dňa 02.07.2014). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

16. Žalobca v odvolaní odkazuje na článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že „Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. K uvedenému odvolací súd dodáva, že z uvedeného nie je možné bez pochyb jednoducho zistiť, dokedy bude trvať zmluvný vzťah, určiť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Pokiaľ teda žalobca v odvolaní tvrdil, že deň splatnosti poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti, jeho odvolacia námietka neobstojí. Odvolací súd dodáva v súvislosti s touto odvolacou námietkou, že článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní Zmluvy sa týka len revolvingových úverov a aj samotný čl. 4 je nazvaný "Revolving", ktorý ale žalobca žalovanému neposkytol a žalovaný ho nečerpá.

17. „Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v Čl. 10 ods. 2 pís. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné do kedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju vyvodzuje žalovaný nie je v súlade so zákonom a ním sledovaným cieľom. Smernica 2008/48, na ktorú poukazuje aj žalovaný bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09.07.2015, Bucura, C 348/14), aj podľa Smernice, treba zmluva považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Ide pritom o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku“(pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/85/2018 zo dňa 23.08.2018).

18. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že poplatok za doplnkovú službu na základe Dohody o poskytovaní služieb mal byť zahrnutý do RPMN.

20. Ak má byť predmetná dohoda právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú dohodu je nepochybne forma uzavretej dohody, t.j. skutočnosť, že bola predložená spotrebiteľovi na podpis vo forme formulárovej zmluvy.

21. Len samotný podpis dohody nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. V Zmluve je upravená „Dohoda o poskytnutí služby“. Už len jej samotné zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalovaný, resp. že žalovaný mal možnosť výberu, či predmetnú dohodu podpíše, alebo nepodpíše, ak chcel, aby jej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver.

22. Ak teda dohoda o poskytnutí služby nebola individuálne dojednaná, t.j. bola spotrebiteľovi v rámci kontraktačného procesu nanútená, je opodstatnený záver o tom, že jej uzavretie bolo podmienkou získania úveru, a preto poplatok za ňu mal byť zahrnutý do RPMN. Za uvedeného stavu je tak výška RPMN v zmluve uvedená v neprospech dlžníka. Nezahrňa jeho celkové náklady spojené s poskytnutým úverom. Žalobca (veriteľ) nezahrnul do týchto nákladov poplatok za poskytnutie služby. Ak žalobca takto nepostupoval, tak výška RPMN uvedená v zmluve je nesprávna, Súdny dvor Európskej únie takéto počínania veriteľa označil aj ako klamlivú prax. Takéto nesprávne uvedenie RPMN má za následok (ako keby RPMN nebola uvedená) bezpoplatkovosť a bezúročnosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ úveru poskytnutého na základe preskúmvanej úverovej zmluvy.

23. Odvolací súd sa ďalej nezaoberal skutočnosťou absencie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a k) ZoSÚ, nakoľko tieto by nijakým výrazným spôsobom neovplyvnili záver o prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

24. Správny je aj záver súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne, a to v zmysle bodu 8.1. Zmluvy, pričom žalobca v odvolaní nespochybňuje to, že takáto zmluvná podmienka už bola súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú a žalobca mal povinnosť zdržať sa jej používania.

25. Dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 2, 3 a 5 OZ), nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute (ktoré sa netýka hlavného predmetu zmluvy) bolo predpripravené na formulárovom tlačive samotného žalobcu a evidentne nie je výsledkom individuálneho dojednania medzi zmluvnými stranami a žalobca opak v spore nepreukázal (§ 53 ods. 3 OZ). Zmluvná pokuta je len jednostranná a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy žalobcu na včasné plnenie dlžnej sumy zo strany žalovanej. Zmluvná pokuta za omeškanie so splnením toho istého záväzku a súčasne úrok z omeškania predstavujú pre spotrebiteľa neprimerane vysokú sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, najmä ak je popri nich spotrebiteľ povinný zaplatiť aj ďalšiu zákonnú sankciu (úrok z omeškania).

26. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade je poskytnutý úver postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, žalovaný bol tak povinný vrátiť žalobcovi len istinu poskytnutého úveru 667 eur, a keďže žalovaný mu uhradil celkovo 701,38 eura, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu (rozdiel medzi poskytnutým úverom a žalovaným splatenou istinou poskytnutého úveru) zamietol.

27. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája

1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

28. Za daného stavu odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).